

[Finansministeren]

munerne skal yde et eller andet bidrag til kystsikringens gennemførelse, og jeg blues næsten ved at sige det, men det er faktisk et ræsonnement, der går igennem utallige af fremskridtspartiets ændringsforslag til finansloven.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Ja men jeg skal da gerne deltage i undskyldningen vedrørende dette, at vi har taget fat på den efterfølgende debat, men da kystsikringen jo også er en offentlig anlægsopgave, og da det faktisk er det program, vi debatterer, kommer tingene jo til at hænge sammen. Men når ministeren nu her ligesom begynder at blande tingene sammen og siger, at vi ikke forstår hinanden, så er jeg fuldstændig enig med ministeren i, at socialdemokraterne tænker helt anderledes, end vi fremskridtsfolk gør. Men jeg må notere mig, at det, ministeren sagde her sidst, hvis man analyserer det, reelt var en erkendelse af, at jeg havde ret, for ministeren kom ikke med nogen dokumentation; ministeren sagde tværtimod, at man måtte erkende, at det selvfølgelig blev lige dyrt, enten man gjorde det på den ene eller på den anden måde. Altså var det ministeren, der tabte debatten.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Det virker meget nedslående at høre finansministeren, som man ellers med god grund nærer så stor respekt for, stå her og sige, at han ikke skylder folketinget svar på, hvordan man vil betale regeringens helhedsplan, eller hvad det nu er, man kalder den.

Vi har haft en debat i dag her i folketinget om en investeringsplanredegørelse, der arbejder med større rammer for de offentlige investeringer end dem, som hidtil har talt med, og som indgår i regeringens plan. Ministeren erkender, at der er en regning, der skal betales, men siger så ganske flot: vi skylder ikke folketinget noget svar, og ministeren har flere gange været inde på, at man først må have en vurdering af, hvor det hele bærer hen. Det er en undskyldning, man har hørt før; den er altid god i de halve år, der går imellem, at man får de forskellige vurderinger.

Det ville dog have klædt ministeren og dermed hans regering, hvis han f.eks. havde

sagt: nå, ja, der er en regning, der skal skrives ud, og vi beklager, men vi ved altså ikke i dag, hvordan den regning skal komme til at se ud, sådan som vi vil skrive den ud. Det andet, dette, at man ikke skylder folketinget en forklaring på, hvad man vil, virker ganske overordentlig hovent.

Finansministeren (Heinesen):

Til hr. Askjær Jørgensen skal jeg blot sige, at jeg helt trygt overlader det til dem, der agter at studere fortrykket, at afgøre, hvem der havde ret i denne debat.

Til hr. Ellemann-Jensen skal jeg sige, at jeg ikke har sagt, at regeringen ikke skylder folketinget noget svar på, hvad regningen går ud på, og hvornår man vil komme med den. Det gør vi i høj grad, men vi gør det ikke i denne debat. Denne debat drejer sig om en investeringsredegørelse, der, som jeg har sagt det flere gange, kun påvirker statsfinanserne i et meget beskedent omfang.

Vi har det i denne regering, nøjagtigt som tidligere regeringer har haft det: vi kommer til folketinget med vore forslag til en økonomisk politik, når regeringen finder, at det er rigtigt at gøre det, og ved den lejlighed åbenbarer vi indholdet. Jeg kan love hr. Ellemann-Jensen, at den hovenhed, som venstre-regeringen i 1974 optrådte med, vil vi ikke drømme om at efterligne.

Camre (S):

Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til de forslag om motiveret dagsorden; der er fremsat af fremskridtspartiet; jeg tror, det er ret selvindlysende, at socialdemokratiet ikke kan tilråde, at man stemmer for dem, og at vi agter at stemme imod.

Om den af de konservative stillede dagsorden vil jeg gerne sige, at jeg synes, den anskuer problemerne for snævert og for isoleret.

Det, det drejer sig om for den økonomiske politik, er jo ikke isoleret set at bedre den statsfinansielle situation, men at bedre hele landets situation, og man kan ikke på den måde, som dagsordenen måske lægger op til – eller i hvert fald kunne formodes at lægge op til – ligesom anskue den private sektor for sig og den offentlige sektor for sig. Så vi må også anbefale, at man stemmer imod den dagsorden.